

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRADMEGYEI BIZOTTSAGANAK LAPJA

XI. évfolyam, 258. szám

Ara: 50 fillér

Szerda, 1955. november 2.

MAI SZÁMUNKBÓL:

Ülést tartott a Termelészövetkezeti Tanács (2. oldal)

A diákotthoni nevelés kérdései (3. oldal)

Egy népszerű zongoravirtuóz és egy jólsikerült hangverseny (4. oldal)

Növeljük a pártmunka becsületét

A szocializmus építése iránti lelkesedés tüze egyre jobban fellángol pártunk tagjaiban. A kommunisták nagy többsége kezdi megérteni, hogy a párt a szocializmus építésének időszakában nem nélkülözheti egyetlen tagjának a munkáját sem. A termelésben, a társadalmi élet különböző területein olyan sok sürgős és bonyolult kérdést kell a pártnak megoldania, hogy ehhez szüksége van a párttagság egészének odaadására, erejére, lelkesedésére. Mindenért, ami hazánkban történik, a kommunisták a felelősök. Úgy kell tehát részt venniük alapszervezetük munkájában, hogy tevékenységükkel szilárdítsák a párt egységét, hogy a munkásosztály élcsapata még nagyobb sikereket érjen el a dolgozó népi életszínvonal emeléséért folytatott harcában. A pártmunka tehát — amelyet elvtársaink nagy többsége szabad idejében, minden ellenszolgáltatás nélkül végez —, a dolgozó népért végzett munka, és tiszteletet, megbecsülést igényel.

Bátran mondhatjuk: a Központi Vezetőség márciusi határozata szerzte vissza a pártmunka becsületét, amelyet az 1953 júniusa után elterjedt káros, jobboldali nézetek itt Szegeden is igyekeztek lejáratni, semmibe venni. A márciusi határozat óta megnőtt a pártmunka tekintélye, ami abban is kifejezésre jut, hogy az állami, gazdasági és műszaki vezetők közül is mind többen önként vállalták állandó jellegű pártmegbízást. Egy részük segíti az üzemben a párt sorainak erősítését, személyesen foglalkozik a legkiválóbb dolgozók tagjelölté nevelésével, másrészt a szegedi tisztelettel végző politikai felvilágosító munkát. Ezt a pártmunkát azért vállalták az elvtársak munkaidejükön túl, mert megértették elengedhetetlen szükségességét. Pártunk a porletárdiktatura győzelmével uralkodó párttá nőtt és tagjainak aktív társadalmi munkája nélkül nem tudná a tömegeket egységben mozgósítani a szocializmus építésének sokoldalú feladataira. A párt tagjainak kell mindenekelőtt harcolniuk a termelékenység emeléséért, az önköltség csökkentéséért, a takarékoságért, a technika fejlesztéséért, a mezőgazdaság szocialista átszervezéséért, az őszi szántás-vetés befejezéséért, stb.

Az a pártmunka, amelynek tagjai nem végeznek kivétel nélkül pártmunkát, nem tudhat egyidőben jól foglalkozni a különböző kérdésekkel. Ezért el kell érni a szegedi üzemek alapszervezeteiben is, hogy a pártcsoportok a Szervezeti Szabályzatban megszabott kötelező megőrzésére neveljék tagjait és adjanak nekik pártmegbízást. Szükséges azonban, hogy a pártbizalmiak ellenőrizzék is a pártmunka elvégzését, mert ez nagyon fontos módja a párttagok nevelésének. Szegeden nem annyira a pártmegbízásokkal, hanem inkább a megbízások teljesítésével van hiba. Ezért az ellenőrzésre fokozottabban gondot kell fordítani.

A Központi Vezetőségnek üzemi pártcsoportokról szóló határozata kimondja: „A pártcsoport tagjainak pártmegbízásokkal való rendszeres ellátása és beszámoltatása feladataik teljesítéséről — a pártcsoport eredményes munkájának alapja... A pártmegbízásoknak elsősorban a termelést akadályozó tényezők felkutatására és kiküszöbölésére, a termelési egység kollektívja munkafegyelmeinek megszilárdítására, egy-egy pártönkivüli dolgozó politikai, szakmai nevelésére, tagjelölté való fejlesztésére kell irányulniok.” Rendszeresíteni kell tehát a pártcsoport megbeszéléseket, ahol a pártcsoport tagjai beszámolnak pártmegbízatauk teljesítéséről, és a munkájuk közben szerzett tapasztalatokról. Ez növeli az elvtársak felelősségét, fejleszti bennük a kommunista tulajdonságokat, ösztönzi őket a példamutatásra, a taggyűléseken és egyéb rendezvényeken való részvételre. Helyes megvizsgálni az ilyen pártcsoport megbeszéléseken, hogy a párttagok kötelezőnek tartják-e magukra nézve a Szervezeti Szabályzat pontjait a tanulásra, a pártmegbízások ismeretere és végrehajtására, a munkában való példaadásra, munkatársaik nevelésére, a tagdíjfizetésre vonatkozóan, stb. Csak így érthető meg tőkéletesen elvtársaink, hogy milyen nagy dolog a párt tagjának lenni, hogy a párt tagja csak az lehet, aki becsülettel részt vesz alapszervezetének munkájában.

Leggyakoribb hiba a pártcsoportok egy részének munkájában, hogy megvárják, amíg a párttagok maguk kérnek pártmunkát. Ez helytelen. A pártmunka kötelező minden párttagra nézve. A pártmegbízások kiosztásánál nem veszik eléggé figyelembe a párttagok hajlamait és képességeit. Még mindig előfordul például, hogy népmunkásoknak nem a legfejlettebb, legharcosabb elvtársakat jelölik, hanem azokat, akik éppen kéznél vannak, vagy pillanatnyilag nincs semmilyen pártmunkájuk. Ez a munka formális és felületes. A politikailag kevésbé képzett elvtársaknak inkább rövidebb időre szóló pártmegbízásokat kell adni (munkamódszer átadás, faliújság készítés, rendezvények előkészítése), állandó jellegű pártmunkát pedig azok a kommunisták végezzenek, akiknek már van elég gyakorlatuk és elméleti tudásuk is megfelelő. Ne terheljük azonban túl egyes elvtársakat pártmunkával, mert az előbb-utóbb csökkenteni lelkesedésüket.

Minden erővel tovább kell növelnünk a pártmunka becsületét. Ez az alapja annak, hogy a párt tagjai odaadóan dolgozzanak a párt erősítéséért, a párt tekintélyének öregbítéséért. Aki a pártnak szabad idejében pártmunkát végez, vagyis önzetlenül dolgozik a párt, a nép ügyéért, annak kijár a megbecsülés az egész társadalom részéről.

A forradalmi műszak eseményeiből

Jobb minőségű árut ad az Újszegedi Kender-Lenzöví

Az Újszegedi Kender-Lenzövíben hétfőn reggel minden üzemrészben röpgyűlésekkel kezdődött az ünnepi műszak, november 7. tiszteletére. A röpgyűléseken is elhatározták, hogy még több és jobb minőségű árut adnak a hazai és a külföldi szükségletek kielégítésére.

Hétfőn — a forradalmi műszak első napján — alakították meg a külföldre kerülő szövetek, ponyvák termelésének, minőségének javítására az univerzális export-brigádokat, amelyek több egymáshoz kapcsolódó üzemrész dolgozóit működtetik együtt. Csányi Józsefné fiatal cérnázó, az export-brigád egyik tagja is teljesítette november 7. köszöntésére tett felajánlását és terven felül jelentős exportponyva anyagot cérnázott.

A szövöde fiataljai is jól dolgoztak a forradalmi műszak első napján. Szabó Gizella például vállalta, hogy 57 ezer vetés helyett 65 ezret ér el egy műszakban. Gépevel 80 ezer vetést végzett. Miklós Ilona ifjúmunkás szövönő felajánlását túlszárnyalva 74 ezer vetés helyett 90 ezret teljesített gépevel.

A forradalmi műszakban az újszegedi gyár dolgozói még tovább növelik eredményeiket. Az októberre esedékes export tervnek 122%-ban tettek eleget. November 7. tiszteletére szocialista kötelezettség vállalásukban megígérték azt is, hogy 94,6 százalékról 95,2 százalékra növelik az első osztályú áruk arányát. Ma már — vállalásukat túlszárnyalva — 96,1 százalékban első osztályú árut gyártanak.

Új modell a DÉMÁ-ban

Munkába került a második nyugatra készülő export modell is a Szegedi DÉMÁ-ban. Tűsarkos, pántos cipő lesz ez többféle színben. A tűződe a forradalmi műszakban kezdte meg a felsőrézekt varrást. Egyszerre 160 párt kapott a szabásztól, ebből a fajtából.

Az új munkával új problémák, nehézségek jelentkeztek. Nem adódott annyi, mint az előbbi 519-es modellnél. A munkai igényesség jelentkezett az újnál, fő problémaként. A pántok tűzése

nagyon igénybeveszi a tűzőnőt, akinek minden figyelmeztetést a munkára kell irányítani. Az üzemrész művezetője a jobb ellenőrzéssel megoldotta a dolgot, úgy, hogy hátrányt nem szenvedett a termelés emiatt. Az előző modell „kifutóban” van a tűződéből és az újból egyre több jön a szabásztól.

Ebből az új modellből 4200 párt kérnek exportra. December 24-én el is kell szállítani a DÉMÁ-nak. Az alapos előkészítés, a forradalmi műszak lendülete bizonyosan meghozza az eredményt.

Drága nyersanyagot takarítanak meg a Kenderfonóban

Szép Lajos meos és Lacsn István művezető újítása nem mai keletű. Egy hónapja dolgoznak javaslatuk szerint a Szegedi Kenderfonóban a finomító osztályon. Az érdeklődés központja most ez az üzemrész. A két ember javaslatával, amit már egyszer megírt a «Délmagyarország», igen nagyjelentőségű anyagmegtakarítás mutatkozik. Az eddig 50 százalékban használt magyar kenderből most 75 százalékot adnak keveréskor az olasz kenderhez, amit így 50 százalékról 25 százalékra csökkentettek.

A forradalmi műszak első napjával összesen 6 ezer kilogramm fonal futott le az új eljárással

és az Újszegedi Kender-Lenzövíben, ahova a fonal nagy részét már elszállították, a legnagyobb megelégedéssel nyilatkoznak, hogy megfelelő a szövésnél.

Az új eljárással készített fonal szakító-szilárdságát is megvizsgálták a Szegedi Kenderben. Jóval felülmúlta a várt eredményt. Vállalta is a két újító, hogy tovább kísérletez és még jobb eredményt mutat fel. Erre megvan a lehetőség. A két kiváló szakember a kételkedők előtt még kézzelfoghatóbban akarja igazolni elgondolása helyességét.

Most arra az elhatározásra jutott Szép Lajos és Lacsn István, hogy az olasz kender teljes egészében elhagyják és csak magyar kenderből készítenek fonalat. Ehhez a szakítószilárdság mérésekor kapott eredmény is megadja az alapot. Az új kísérleteket még nem kezdték meg, de foglalkoznak a gondolatlalt és alaposabban tanulmányozzák

az eddigi eredményeket, amelyeket az újítás bevezetése óta elértek.

Ha a megtakarítást nézzük, forint összegben igen sokat jelent. Egy hónap alatt 44 ezer forintot az anyagból.

Az eredmény értékelésénél a forradalmi műszak első napját is figyelembe vették.

A két újítónak nem az első bevált és alkalmazott javaslatát ez. Többszörös újítói az üzemnek. Az újítók közötti versenyben is az első helyeket foglalják el.

Élüzem a Jutaárugyár

A Szegedi Jutaárugyár kollektívja a harmadik negyedévben nagyszerű munkát végzett. Ennek eredményeként ismét és negyedszerre érdemelték ki a szép és kitüntető élüzem címet. A harmadik negyedévben nőtt a termelékenység, javult a minőség, csökkent az önköltség. A tervezett 99 százalék helyett 99,7 százalékban gyártottak első osztályú árut. Az önköltséget a tervezet-

ten felül 1,5 százalékkal csökkentették.

A gyár dolgozói élüzem-avató ünnepségüket november 6-án, vasárnap délután 4 órakor tartják meg a Tolbucsin sugáruiti szakszervezeti székházban.

A Jutaárugyár dolgozói most a forradalmi műszakban tovább kívánják növelni eredményeiket. Erre az élüzem cím elnyerése is lelkesíti és kötelezi őket.

A szerelők kifogtak az időn

A tethelyen, Fábiansébes-tyén községtől másfél kilométerre a DAV Marjai hálózatépítő brigádjának tagjai leléptek az autóról. Első dolguk volt körülnézni, kedvezte-e az idő nekik, vagy hátráltatja őket. Nem sokat kellett vizsgálódni, láthatták, hogy az eső bizony nem a hasznukat szolgálta, hanem inkább kárukat. Sár mindenfelé, ahol a távvezetékhez a betonoszlopokat akarták felállítani.

Egy pillanatig tanácstalanul álltak, mitévők legyenek. De nem azért távvezeték-szerelők, hogy ne találjanak megoldást. Máskor is dolgoztak már csúnya időben, most sem ijedtek meg tehát. A brigádvezető, Marjai Sándor gyorsan határozott. Ha már a sár miatt nem tudnak mozogni a daruskocsival — pedig a másfél kilométeres szakaszon kész akartak lenni a betonoszlopok felállításával — máshoz kezdenek. Tétlenül nem ülhetnek, mert no-

vember végére be kell kapcsolni a közcsébe a villanyt. Így vállalták. Megbeszélte Marjai Sándor a brigáddal, hogy „szerelvényeznek” addig, míg az idő javul. Ez annyit jelent, hogy előkészítő munkákat csinálnak; többek között keresztartókat szerelnek az oszlopokra. Arról is szó volt, hogy majd másnap az oszlopállítást végzik el. Iparkodott a brigád s aznap 30 oszlopot szerelvényeztek fel.

Másnap az idő kedvezett volna, de megint közbejött valami. A darukocsit sürgősen máshova kellett irányítani az építési osztálynak. Így a Marjai-brigád megint nem kezdhetette meg az előző napra tervezett munkát. Gondolkodásra nem sok idő maradt most sem, mert a munkának haladni kell. Ezért a faoszlopok felállításával vannak most elfoglalva és a vezetékterítéssel, addig, míg a daruskocsi másik munkahelyen fel nem szabadul.

Emlékünnepségek Szegeden a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 38. évfordulója alkalmából

Az MDP Szeged Városi Végrehajtóbizottsága, a városi tanács és az MSZT városi titkársága rendezésében november 6-án, vasárnap este 7 órai kezdettel a Nemzeti Színházban díszünnepély lesz a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 38. évfordulója alkalmából. Ünnepi beszédet Komócsin Zoltán mond, az MDP Központi Vezetősége Revíziós Bizottságának tagja és a Központi Vezetőség agitációs és propaganda osztályának vezetője. Az ünnepély második részében művészi műsor következik a színház zenekarának, művészeinek és balett-táncosainak közreműködésével.

Hétfőn, november 7-én délelőtt 11 órakor a Városi Tanácsnál gyülekeznek az évforduló alkalmából rendezendő koszorúzási ünnepségek résztvevői, hogy megkoszorúzzák a szovjet hősök emlékművét.

A Szőrme- és Bőrruhakészítőben

Almási Lajosné szűcs-gépet kezel a Szegedi Szőrme- és Bőrruhakészítőben. November 7-re vállalta, hogy minőségi eredménye 98 százalék lesz. A forradalmi műszakban most 99 százalékos minőség mellett 135 százalék a teljesítménye.

Pleyer Istvánné kiváló dolgozó több munkában járatos a Szőrme- és Bőrruhakészítőben. Most szabó-gépen dolgozik és 160 százalékot teljesít, 99 százalékos minőséggel. Elért szép eredményt ezután is tartani akarja.